

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ЕТИКИ ТА ДЕОНТОЛОГІЇ У ФАРМАЦІЇ

Гоцуля А. С.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Сучасний освітній процес спрямовано на вирішення практичних задач та ґрунтується на постійній взаємодії викладача та студента. Такі задачі вирішуються з використанням різноманітних форм, методів та засобів організації практичного заняття [1, 2, 3].

Метою дослідження стало визначення пріоритетних методологічних підходів в процесі викладання дисципліни «Етика та деонтологія у фармації», яке дозволить перенести просте знайомство з загальними поняттями у площину практичного вирішення певних задач та дозволить у підсумку надати рис динамічності, актуальності та практичної значимості учбовому заняттю.

Були використані діалогічна, феноменологічна, інтерпретаційна моделі з використанням ігрових методик та індивідуальних творчих проєктів.

Основна частина. Специфіка дисципліни дозволила оптимально використати сучасні моделі викладання в процесі проведення заняття. Жодну із запропонованих моделей не було в повній мірі реалізовано. Наприклад, феноменологічна модель не дозволила перевести теоретичне ви-

вчення матеріалу у форму живої дискусії. Інтерпретаційна модель отримала найбільший відгук студентів так як дозволяє перенести вирішення певної ситуаційної задачі у сферу чітко побудованої дослідницької роботи.

Висновок. Гармонічне поєднання основних форм та методів організації процесу викладання «Етики та деонтології у фармації» при певній їх автономності дозволяє ефективно доповнити процес формування майбутнього спеціаліста фармацевтичної галузі.

Література

1. Блинов В. И. Методика преподавания в высшей школе. / В. И. Блинов, В. Г. Виненко, И. С. Сергеев. – Люберцы: Юрайт, 2016. – 315 с.
2. Євтух М. Б. Інноваційні методи оцінювання навчальних досягнень / М. Б. Євтух, Е. В. Лузік, Л. М. Дибкова. – К.: КНЕУ, 2010. – 248 с.
3. Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII «Про вищу освіту.» – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ОРТОПЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ»

Гришанін Г. Г., Дюдіна І. Л., Томілін В. Г., Перешивайлова І. О.

Харківський національний медичний університет

Вступ. Загальновідомо, що кожен відокремлений ВНЗ, керуючись Законом України «Про вищу освіту», який набув чинності 6 вересня 2014 року, та рекомендаціями Міністерства освіти і науки, та Положенням про організацію освітнього процесу в кожному вищій, регламентує проведення навчально-методичного та організаційного забезпечення підготовки спеціалістів, бо це є найумотивованою умовою стабільної ефективності навчального процесу.

Одним із головних завдань вищих навчальних закладів є підготовка фахівців, яких мають визнавати не тільки у своїй країні, але й у більшості країн світу. Подібна мотивація цього питання зумовлює якісно нові вимоги до підготовки фахівців, а їхнє втілення - дотримання сучасного навчально-методичного забезпечення процесу навчання у ВНЗ [1].

Основна частина. У медичних вищих навчальних закладах відчувається високий рівень відповідальності освітян, яку вони демонструють під час процесу підготовки майбутніх фахівців, на плечі яких у подальшому ляже інша турбота: довести всім, що отримання спеціальності не було даремною втратою часу, що знання та вміння, набуті студентом під час навчання, принесуть користь у майбутньому всім українцям. Особливо це стосується ортопедичного сектора стоматологічного напрямку, який має дуже великий обсяг маніпуляційних вимог.

За сучасних умов навчання студентів за спеціальністю «Ортопедична стоматологія» має певні проблеми, що пов'язані з навчанням на контрактних засадах. Втрачається мотивація фахового оволодіння спеціальністю. Основним мотивом навчання на таких засадах є отримання

оцінки «задовільно», на отримання більш високої оцінки в більшості студентів немає бажання, а оволодіння фахом виходить навіть не на другий план. На психологічному плані виникає своєрідна «черга студентів» на отримання дипломів за спеціальністю лікар-стоматолог. Слід додати до цього їхнє «тремтіння» під час проведення іспитів «КРОК-1/2», який в останній час набув статусу найголовнішого іспиту серед студентів, бо вони вважають його останнім Рубіконом для отримання бажаної професії. Може воно так і є, але на тлі цього іспиту вони зневажають іншу складову державних іспитів – практично-орієнтовану частину, яка виявляє здатність до виконання практичних навичок за спеціальністю.

Для подолання такої ситуації треба, по-перше, на молодші курси набирати більше студентів для того, щоб у ході навчання виникала природна конкуренція з подальшою можливістю здійснювати природну селекцію серед студентів, виявляючи неспроможних оволодіти фаховими знаннями. По-друге, не можна звинувачувати викладачів у неспроможності надавати фахові знання тим студентам, які ігнорують навчальний процес. Для цього треба підвищити рівень мотивації студента для отримання необхідних знань та навичок, що будуть для нього необхідними в подальшій роботі. У вирішенні цієї проблеми важливу роль відіграє самостійна робота студентів, значення якої останнім часом збільшується. Ця робота забезпечується самостійним оволодінням навчального матеріалу за допомогою таких об'єктів, як вивчення рентгенограм, аналіз даних лабораторних досліджень, ознайомлення із принципами роботи приладів, вирішення ситуаційних та тестових